

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petir-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 23. julija.

Minoli teden preteklo je dvajset let, ko je francoski cesar Napoleon III. napovedal vojno Nemcem. To je bil zgodovinsko važen korak, s to napovedjo nastopila je za Evropo nova doba, doba nemške hegemonije. Na bojiščih zmagali so združeni Nemci Francoze, pridrli pred Pariz in vzlic vsem prizadevanjem francoskih rodoljubov udati se je morala francoska stolica nemški premoči. Tukaj ne bomo preiskovali, so li Nemci zmagali s svojo močjo, ali pa imajo morda velik del svojih zmag pripisovati podmičenju in nenavadni sreči. Bodi temu kakor koli, nemški upliv v Evropi se je močno povzdignil s to zmagonosno vojno. Poprej so se oči evropskih politikov obračale v Pariz, od takrat pa v Berlin.

Naravno je, da je nemška zmaga močno uplivala na Avstrijo. V naši državi bila je tedanja vlada baš na potu, da se sporazumi s Slovani, vršila so se pogajanja s Čehi. Stvar je že bila skoro dognana, a nakrat je prevladal nemški upliv, in palo je ministerstvo Hohenwartovo, za njim je pa prišlo Auerspergovo, katero je zmatralo za svojo glavno nalogo, da pospešuje ponemčevanje v Avstriji. Nastopili so bili za avstrijske Slované žalostni časi, ki pravo za pravo še danes neso minoli. Še vedno imajo Nemci prvenstvo v naši državi, kar je deloma posledica nemških zmag na francoskih bojiščih.

Pa še druge slabe posledice je imela ta zmaga. Za Evropo je nastopila doba militarizma. Nemčija se je vzlic svoji mogočnosti jela bati za svoj plen in za svojo eksistenco. Vedela je, da si je s svojimi zmagami nakopala nevarnega sovražnika onostran Vogez. Začela je torej pomnoževati vojsko. To je pa dalo povod tudi drugim državam, da so pomnoževale vojske svoje. Breme na vojske množila so se po vsej Evropi in jih sedaj že težko prenašajo evropski narodi. Prišlo je že tako daleč, da mnogi narodi že želé vojne, da bi se naredil konec sedanjemu neznosnemu stanju.

Nemška zmaga je pa tudi močno uplivala na orientalsko politiko in tu ne baš Slovanom v škodo. Rusija je našla priložnost, da je napravila luknjo

v Pariški dogovor, in je kar naznanila vevlastem, da naj se razveljavi določba, po kateri bi ne smela imeti vojnih ladij na Dunavu, v Črnem morji pa le nezatno brodovje. Ker je Francija bila poražena, ni nobena vevlast ugovarjala in zbrisana je tako bila jedna posledica krimske vojne. Dogodki 1875. do 1877. leta so pa še dalje prevotili Pariški dogovor. Več balkanskih Slovanov je osvobodila zmagonosna Rusija in Berolinski dogovor je razveljavil znova nekatere Rusiji nepovoljne določbe Pariškega dogovora. Da je v Parizu vladal še Napoleon III., bi Rusija gotovo na Balkanu ne bila dosegla taci uspehov, ker bi gotovo bila Francija porabila ves upliv in vso svojo silo, da ostane Pariški dogovor v popolni veljavi.

Uspehi Rusije na Balkanu so pa imeli za Nemce nepovoljne posledice. Veljava Rusije se je povečala in začela se je borba za prvenstvo v Evropi. Ta borba ni bila krvava, temveč le diplomatična. Rusija je imela pri tem ugodnejše stališče, ker ni imela taci sovražnikov, kakor Nemčija. Razni dogodki so doveli do tega, da se o evropski usodi več ne odločuje v Berlinu, nego v Peterburgu.

Nemci zatorej dvajsetletnice francoske vojne ne morejo nikakor biti posebno veseli. Nemčija je zedinjena, pa ne popolnoma, ker na milijone Nemcev biva še zunanji mej nemške države. Srečni pa Nemci neso, plačevati morajo velike davke in mnogi se že povprašujejo, je li bilo zedinjenje vredno taci bremen. Tudi skupna nemška ideja se ni posebno globoko ukoreninila v narodu. Skoro po vsej Nemčiji pojavljajo se partikularistične stranke. Da se danes začne podobna vojna, kakor se je pred dvajsetimi leti, bi gotovo vsi Nemci ne šli več tako naudušeni v boj.

Zaradi neznosnih državnih bremen je pa jel razjedati mogočno državo črv socijalizma. Vsa sredstva, ki so se poskusila proti tej notranji bolezn, bila so dosedaj brezuspešna. Niti narodnogospodarske reforme niti sila ničesar ne pomagajo. Socijalnodemokratske ideje spodkopljajo v Nemčiji najmočnejši družbeni red, spodjedajo pa tudi narodno zavest. Socijalist je mejnarodni, to je: nemški socijalni demokrat ne ljubi nič bolj Nemca nego Francoza,

ne ceni svojstev nemške narodnosti, ne pozna več nemškega narodnega ponosa. Ker se je socijalizem globoko ukoreninil mej narodno maso, lahko rečemo, da že milijoni odraslih Nemcev ne poznajo več narodne zavesti. Ta faktum je gotovo žalosten in mora s skrbjo napolnjevati vsacega nemškega državnika, tem bolj ker se baš na narodno idejo opira zedinjena Nemčija. Če se narodna zavest mej narodom uniči, spodkoplje se tudi stališče državi.

Vse to so pa le nasledki velike nemško-francoske vojne in nemške požrešnosti pri sklepanji miru po končanih krvavih bojih. Seme, katero so tedaj usejali nemški državniki, je obrodilo jako grenek sad, katerega se ne more veseliti noben pravi nemški rodoljub, kateremu je mari trajna sreča narodova, ne pa le hipna slava.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 23. julija.

Novi deželni zbor bukovinski.

V bukovinskem deželnem zboru bode 14 Rumunov, 7 Nemcev, 5 Poljakov in 3 Rusini. Vladna stranka bode imela nad 20 glasov, nemško-liberalna stranka pa le tri. Deželnim glavarjem imenovali bodo najbrž barona Wasilka. Namestnik deželnega glavarja bode pa kak Poljak. Nemški liberalci bi radi, da bi se to mesto zopet izročilo njih pristašu dr. Rottu.

Vnanje države.

Rusko-francoska zveza.

„Novosti“ hudo napadajo Nemčijo in Avstrijo, ki delata ovire Rusiji na Balkanu. Avstrijo dolže, da si hoče prisvojiti ves Balkan, kakor si je prisvojila Bosno in Hercegovino. Da se pa to prepreči, priporoča omenjeni list zvezo s Francijo. Ker so „Novosti“ glasilo ruske liberalne stranke, tudi njenemu članku ni pripisovati posebne važnosti. Vlada se na mnenje tega lista ne ozira.

Makedonski škofje.

Italija je podpirala v Carigradu bolgarske želje gledé cerkvenih zadev v Makedoniji. Pozneje sta se italijanskim prizadevanjem pridružili še Anglija in Avstrija. Imenovanje makedonskih škofov bode pri volitvah gotovo koristilo bolgarski vladi. Vladna stranka bode kazala na ta uspeh bolgarske

LISTEK.

„Nemesis“.

(Iz nemščine prevel N. R.)

„Kako je z ladijo „Nemesis“? zaklical je bogati trgovec Werner svojemu knjigovodji.

„Pripravljena je, da odplovi. Tu je pismo zavarovalne družbe!“

Werner pregleda hitro polico ter mrmra zadovoljno smehljaje se pred se: 150.000 mark, — dobro, prav dobro! „Recite kapitanu, da bode danes zvečer odplovil.“

„Kapitan je v komtorji in nujno želi govoriti z vami, gospod Werner.“

„Nujno govoriti? To pač ne bode toli važno! No, ljubi Herman, recite mu, naj ustopi.“

Nekoliko trenutkov pozneje stala je starega mornarja zagorela postava pred trgovcem.

„Kaj mi prinašate, kapitan?“

„Nič dobrega, gospodine Werner. Moštvo neče odploviti, misli namreč, da ladija ni več za morje.“

„Ali vi ne morete spametovati te druhali?“ Vidim, vi kapitan, se starate, stari ste, previdni, bojazljivi . . .

„Jaz bojazljiv?“ vskliknil je mornar ter oble-

del, „za Boga, kdo drugi bi ne smel kaj tacega reči.“

„Ves svet poreče tako, ako ne morete strahovati moštva.“

„Ne tako, gospod Werner! Jaz bi jih že strahoval, a jaz sam mislim, da bode to staro podganje gnezdo zrušilo se v prvem viharji.“

„Bi li bilo zavarovalno društvo tvegalo toliko vsoto za ladijo? Tu je pismo. Poglejte sami, gospod kapitan!“

„Zavarovalno društvo stori, kar mu drago, a življenje človeško, življenje ljudi se vender ne meče tako lahkomisljeno v nevarnost! Da vam dokažem, da strahu ne poznam, bodem odplovil. Odgovornost pa zvrčam na vas! — Zdravstvujte!“

„Že dobro!“ klical je Werner za odhajajočim, „že dobro!“ in demonski smehljaj zaigral je ob njegovih velih ustnicah.

* * *

V starem pomorskem mestu zmatrali so Wernerja za previdnega in spretnega trgovca, ki umeje z neizprosno brezozirnostjo zasledovati svoj smoter: obogateti hipoma. On se ni plašil nobenega, še tako predrznega podjetja, kadar se mu je kazal dobiček in sreča mu je bila doslej vedno zvesta. Ladije njegove bogato nakrcane plovile so po morji in se

vračale navadno z velikim dobičkom domov; kadar se je pa katera potopila, bila je gotovo zavarovana za znatno vsoto, ki mu je več nego nadomestila škodo. Tako si je Werner v razmerno kratkem času pridobil veliko premoženje.

Razven bogastva svojega, poznal je samo še jedno veselje: svojo hčer Lujizo, lepo cvetečo deklico. Za njo snoval je velike načrte, srečo njeno hotel je ustanoviti s sijajno ženitvijo in si je mej mnogimi trgovskimi snubači že izbral najspodobnejega. A srca neso blago, o katerem se lahko razpolaga, in tako so se proti načrtu njegovemu pojavile nepričakovane ovire.

Ko je Werner hitel za kapitanom, prišla je Lujiza v pisarno poupraševati po očetu svojem.

Namesto njega našla je v pisarni le Hermana, mladega knjigovodjo, ki je bil ob jednom gospoda Wernerja oddaljen sorodnik. Samo jeden pogled je zadoščeval, da je deklica zapazila mladega moža otožnost.

„Kaj vam je, ljubi Herman?“ uprašala ga sočutno.

„O nič, prav nič, draga Lujiza!“

„Vi hočete žalost svojo meni prikrivati? Nesem li vašega zaupanja vredna?“

„V najpolnejši meri draga Lujiza, toda . . .“

note. V Sofiji se sedaj nadejajo, da bode vladna stranka v novem sebranji močnejša, nego je bila dosedaj.

Ruski listi in razoroženje.

Ruski listi začeli so v zadnjem času pisati o razoroženju. Prvi bil je „Graždanin“, o katerem je znano, da ima zveze z ruskim dvorom. Zaradi tega zbudila je njegova pisava splošno pozornost. Zdaj se mu je pridružil „Svet“, kateri pravi, da bi pri shodu nemškega in ruskega carja bilo mogoče dogovoriti se o tej zadevi. Če bi se kaj enakega res moglo doseči, bila bi velika dobrota za ubogo, pod orožjem zdihajočo Evropo, a žal, da je malo upanja.

V francoski zbornici

interpeloval je v soboto poslanec Chiché, kako je to, da je generalni državni pravdnik Quesnay de Beaupaire imenovan komanderjem častne legije. Quesnay de Beaupaire je namreč še le jedno leto častnik in bi v zmislu dekreta z dne 16. marca 1852 mogel dobiti tako odlikovanje še le drugo leto. Zbornica je odločila razgovor o tej interpelaciji za jeden mesec. Tedaj bodo pa že parlamentarne počitnice. Da Boulangerjevemu pristašu Chiché-ju ne prija odlikovanje generalnega državnega pravdnika, kateri je največ pripomogel k političnemu uničenju njih vodje, si lahko mislimo.

Nova stranka v Italiji.

V Italiji snuje se nekda nova konservativna stranka. Imenovala se bode „narodna konservativna stranka“ in bode priznavala Rim za stolico italijanske kraljevine. K tej stranki pristopi mej drugim več duhovnikov. Snovanje te stranke je v zvezi s papeževno vožnjo po italijanskih tleh. Gledé rečene vožnje naj omenimo, da klerikalni listi še trdijo, da zemlja, po kateri se je papež vozil, ni italijanska, ampak pripada Vatikanu. Govori se, da hoče Vatikan celo protestovati proti temu, da se ono ozemlje prištevata Italiji. To seveda ni prav verjetno, ker bi papež s tem, da bi le ta del rimskega ozemlja reklamoval zase, priznal indirektno, da je vse ostalo mesto italijansko. To pa ni drugače mogoče, kakor če bi v Vatikanu čutili potrebo, sporazumeti se z italijansko kraljevino, a tako daleč stvari še neso dozorele.

Zavarovanje delavcev.

V belgijski zbornici poslancev predlagala sta Janson in Casse, da se uvede zavarovanje delavcev proti nezgodam in bi v ta namen morala država donášati jedno desetino, delavci dve desetini, delodajatelji 7 desetin. Če bi se delavec poškodoval po lastni neprevidnosti in krivdi, pa ne dobi nobene odškodnine. Vodja konservativne večine Woeste se je pa izjavil, da so sicer pristaši njegovi za zavarovanje, toda predlagajo, da bi donášali v ta namen samo delodajatelji, delavci bi pa imeli pravico do odškodovanja, če se poškodujejo tudi po svoji krivdi. Konservativna stranka pokazala se je torej delavcem prijaznejša, nego liberalna. Predlogi konservativcev so pa tudi nekoliko opravičeni. Pri določevanju, se li kdo poškoduje po svoji krivdi, se kaj rado malo pristranski postopa v korist delodajatelju. Število delavcev, ki bi se nalašč poškodovali, je pač majhno a se vender često sliši, da se je ta ali oni v tovarni poškodoval po svoji krivdi.

Brazilijski.

Nek francoski list priobčil je pismo grofa d'Eu, zeta brazilijskega cesarja dom Pedra, vojnemu ministru začasne vlade. V tem pismu se ponuja, da je pripravljen ustopiti v službo republičanske vlade. On je pripravljen služiti pod vsako vladavino narodu, kateri ga je bil vsprejel v naročje svoje. Da bi bilo to pismo resnično, ne verjamemo, ker je grof vender moral vedeti, da se vlada ne bode dala preslepiti. Drugače bi si tega pisma tolmačiti ne mogli,

„No? ...“

„Vedite torej! Kakor me ljubezen vaša osrečuje, zmatram vender za svojo najsvetejšo dolžnost, da o najinem znanji obvestiva vašega očeta. Vi umejete, da se s tem podajem v nevarnost, da se bodem za večno ločil od vas, in to je, kar ...“

„Nikarte se prehiteti, ljubi Herman!“

„Kako bi jaz, ubožni sorodnik, katerega je vaš oče le iz usmiljenja vzel v svojo hišo, katerega je počastil z zaupanjem svojim, svoje oči povzdignil do vas? Kaj bi rekel on na to, kaj ošabni vaš brat? Koliko imam upanja, da sem vam gledé bogastva jednak?“

„Vi ste si mojega očeta zaupanje pošteno prislužili, mojemu bratu pa ste zaradi njegove lahkovivnosti skrajno potrebni. Podvojite gorečnost svojo, vse drugo pa donese bodočnost.“

„Kakor so te besede, draga Lujiza, za me osrečevalne, se vender bojim najhujšega, kajti jaz moram, jaz hočem, očetu vašemu povedati vse.“

„On je že vse čul, gospodine mladi!“ začul se je za njima gaspoda Wernerja glas.“

„Idi, Lujiza, govoriti mi je z gospodom Hermanom par besed.“

Z ljubezni polnim, bojazljivim pogledom na osuplega Hermana ostavila je deklica pisarno.

(Konec prih.)

kakor da si je grof hotel pridobiti z njim popularnost, če se pismo kje objavi. Saj se govori, da se je princ tudi v neki severni pokrajini še pred ustajo bil izjavil, da se bode dinastija umaknila, če v zbornici dobe večino republičani. To bi pač spominjalo na Orleanskega prince, ki se je bil vrnil v Francijo s pretvezo, da hoče ustopiti v vojake, a so ga potem zaprli. Omeniti je, da je grof d'Eu tudi Orleanske rodbine.

Dopisi.

Iz Cerkljan pri Kranji 21. julija. [Izv. dopis.] Čuvši včerajšnje veselico podružnice svetega Cirila in Metoda v Cerkljah pri Kranji, spomnil se je človek nehoté „besede“: Na kraški zemlji, katero je opisal naš Erjavec.

Tu in tam poslušalo je skoro zgolj kmetško občinstvo deklamacije, gledališko igro, govore, vsprejelo jih z živim zanimanjem, naudušilo se zanje: živa priča narodne zavesti ter težnja po njej.

Veselica imela bi se vršiti pod milim nebom na županovem vrtu, a Perún jo je nam zasolil z oblaki, gromom, bliskom in dežjem, da se je morala izvršiti v kritih, tesnejših prostorih. Pričela se je zvečer ob pol devetih s Cegnarjevo pesnijo: „Hej rojaki!“ Deklamoval jo je prav dobro g. Grasselli, dijak, ploskalo mu je tudi kmetško občinstvo.

Po kratkem presledku stopila sta pred nas lepi prikazni: gospodična Julijka Vavkova in Ivanka Bohinjčeva. Prva je bila v ta večer mlada žena, druga njena hišina v igri: „Popolna žena“. Soprog mladi ženi je bil g. Ivan Vavken. Pričkala sta se mož in žena tako vro, da sta vsprejela mnogo pohvale, zlasti kmetško občinstvo sta spravila v glasen smeh.

Gospdč. Bohinjec — hišna umela je jako dobro kazati svoji mladi, a dokaj neredni gospodinji z gibkim jezičkom nevoljo svojo. K mladima poročencema je prišel v vas „striček“ — gospod Borštnik, ki se je ta večer pokazal tudi kmetškemu občinstvu v svoji rojstveni vasi. Naj ga ne hvalimo mi, pohvalili so ga sinoči njegovi rojaki — vrli kmetje.

Kmalu po igri stopila je na ôder gospodična Angela Vavken. Deklamovala je Zemljevo „Samoto“. Sprva se ji je tresel glasek, a kmalu se ojunači, da smo čuli pravo pesen.

Takoj potem smo začuli Cegnarjevega „Duhovnika Smirnjana.“ To je bila prava deklamacija, deklamovalec g. Ivan Hribar, dijak. — Uvrstil se je potem prizor: Naš novi hlapec iz igre: „Danes bomo tiči.“ Meljhijor (gospod Borštnik) in Plavec (g. I. Vavken). Pri tem prizoru nasmejati se mora vsak poslušalec, da se izvaje prizor tako, kakor sta ga ta dva gospode.

Pri zadnji točki vsporeda iznenadil je vse občinstvo, zlasti navzočno razumništvo zahvalni govor kovača Janeza Štera z Zgornjega Brnika. Iz ust neukega, preprostega kmeta nismo še čuli tako logično vezanega ter gladkega govora. Mislili smo, da mu ga je kateri izobraženec prej spisal, ter da se ga je le na izust naučil. A zrasel je na njegovih tleh, o čemer smo se uverili pozneje pri napitnicah v Vavkovi gostilnici. Izmej tujih odličnjakov so veselici prisostvali: Viktor Globočnik, beležnik (ki je tudi ustanovnik podružnicin) poleg petih drugih gospodov iz Kranja, iz Ljubljane gosp. Ivan Hribar z obitelji itd.

Iz kranjskega šolskega okraja 18. julija [Izv. dop.] Učiteljsko kranjskega šolskega okraja imelo je 16. t. m. v Kranji svojo redno konferencijo. C. kr. okrajni šolski nadzornik gosp. A. Žumer otvori zborovanje ob 9. uri, pozdravi vse navzočne učitelje, predstavi novega c. kr. okrajnega glavarja gosp. dr. Gstettenhoferja ter ga prosi, kakor dosedaj, tako tudi v prihodnje pospeševati s svojim uplivom ljudsko šolstvo kranjskega okraja. Gosp. okrajni glavar se zahvaljuje v jedernatih besedah na ta pozdrav, želi učiteljsvu pri njegovem težavnem, a važnem poslu najboljših uspehov in obljubi, da bode deloval vedno, dokler bode zastopal to okrajno glavarstvo, v korist in napredek šolstva.

Prva točka dnevnega reda je bilo poročilo c. kr. okr. šol. nadzornika o nadziranju šol. Iz njegovega poročila smo spoznali, da imamo v gosp. nadzorniku izbornega, za napredek narodnega šolstva jako vnetega šolnika. Res, on je pri nas na svojem mestu! Podal nam je marsikak migljaj in svet, kako odpraviti še obstoječe nedostatke in za preke nadaljnemu procvitanju šolstva.

Druga točka so bili podrobni načrti za realije na vseh kategorijah ljudskih šol domačega šolskega okraja. Te načrte so sestavili posamični odseki in sicer za jednorazrednice gg. Luznar, Okorn — poročevalec — in Rozman za dvorazrednice gg. Benedik — poročevalec — in Jelenec; za trirazrednice g. Vavken in za štirirazrednice gg. Kragl — poročevalec — in Pezdíč. Načrte za dvo-tro in četerorazrednice odobrila je konferencija brez večje debate, pri načrtu za jednorazrednice unela se je daljša debata ter končala s tem, da se po nasvetu gosp. Luznarja poročilo vrne odseku, ker je gosp. poročevalec Okorn ni sestavil v sporazumljeni odsekovke večine, v zopetno posvetovanje in poročanje pri bodoči konferenciiji.

Kot tretja točka bilo je poročilo gosp. nadučitelja Jelenca o „metodi pri početnem pouku v zemljepisji.“ Poročal je jako obširno ter konečno stavil nasvet: „Današnja konferencija naj sklene, prositi slav. c. kr. okrajni šolski svet, da nam pri-pomore do prepotrebne učila — zemljevida kranjskega šolskega okraja — pri šolskih vodstvih pa delovati na to, da si vsaka šola oskrbi načrt šolskega poslopja in šolskega kraja ter načrt šolskega okoliša.“

Dalje smo sklenili rabiti po vseh šolah Grubauerjeve zvezke, določili učne knjige za prihodnje šolsko leto ter slišali poročilo knjižničnega odbora. Poslednjič se je vršila volitev v knjižnični in stalni odbor. V prvi odbor so voljeni gg. Kuster, Pezdíč, Režek, Jelenec in gospica Jugovic, v drugi pa gg. Vavken, Kragl, Papa in Jelenec.

Po dovršenem dnevnem redu zaključil gospod predsednik zborovanje ob 1. uri popoldne s trikratnim „živio“ na presvetlega cesarja.

Skupni obed, pri kojem je bil navzoč tudi gosp. okrajni glavar, imeli smo na vrtu gosp. Petra Majerja ml. Tu so se vrstile lepe napitnice, naši pevci pa divno peli slovensko pesem.

Pozdravili smo tudi brzojavno isti dan v Ljubljani zborujoče učiteljsvo Ljubljanske okolice, na kar so nam oni ozdravili.

Tako nam je minol jako znamenit dan, kate-terega se bo z veseljem spominjal vsak učitelj našega okraja posebno, ker smo imeli prvokrat mej seboj novega g. okrajnega glavarja. Predno je prišel k nam, slišali smo, kako iskren prijatelj je ljudskemu šolstvu in učiteljsvu. Čestitali so nam naši tovariši Logaški, da dobi c. kr. okrajni šolski svet takega vrlega predsednika. Čuli smo zadnjič dva njegova govora. Iz obeh je velo veselje, da, navdušenje za ljudsko šolstvo in blaginjo učiteljsva. „Postavil sem si“, govori gospod okrajni glavar, „gotov cilj in ta cilj bom skušal po moči doseči, dovesti ljudsko šolstvo v tem okraju na kolikor mogoče visoko stopinjo ter mu pripraviti dostojno domovje. V to svrhu pa potrebujem pomoči vas vseh. Zato mi je ljubo, da se v raznih, neugodnih slučajih zatekate k meni!“ Radovali smo se vsi takih besed! Na skupno delo torej! —e—

Iz Kamnika 21. julija. [Izv. dop.] Vaš cenjeni list je že večkrat poročal o znamenitostih Kamniških. Pred nekaj časa je opisoval zanimivi boj mej severom in jugom. Danes blagovolite, gosp. urednik, vsprejeti mej svoje dopise nekaj vrstic o našem izbornem redarstvu, katero spada k našim posebnostim.

Če pri nas redar najde na ulici človeka, ki bi ga imel peljati v zapor, gre si včasih poiskati delavca, da opravi ta posel. Če bi se gosp. redar ne spomnil koj na to, omenim samo prizor pred klobočarjem poleg Čitalnice. Morebiti pa je gospod redar vender pozabil na to, ni čuda, saj je že precej časa od takrat. Bolj se bode gotovo spominjal na sledeče dejanje: Po „Veliki ulici“ je stopal pred kratkim nekoliko vinjen revež iz okolice s košom na hrbtu. Sam sebi zapoveduje: „Eins, zwei“ in druga taka povelja, ki si jih je zapomnil Bog ve kedaj. Policist stopi k njemu, mu vrže koš po ulici in ga neusmiljeno suje. Naš redar se zmatra po občni misli za nezavisnega vladarja v mestu. Jedno noč sam pije čez določeno uro v krčmi, drugo noč gre v krčmo, ki je zopet čez uro odprta terjat globo. On stavi meščana na isto stopinjo s potepinom. No, tukajšnji gospod beležnik mu je odpravil vsaj nekatere predsodke. Gosp. redar se bo pač spominjal res zanimivega prizora v pisarni omenjenega gospoda, kamor je bil poklican zaradi brezobzirnega postopanja proti nekaterim meščanom. Še drugo, res častno, nalogo sta rešila — tu sta bila

oba — naša redarja. V nedeljo popoldne gre šest Italijanov, ki delajo na železniški progi, po trgu. Veselo pojo. Ljudje jih gledajo in se jim smejejo, ker ne umejo njih petja. Pred šolo stopita redarja proti njim. Vsi hkratu utihnejo. Redarja pa jih kljubu temu, da jih ni bilo niti treba opominjati, naj utihnejo, zgrabita in ko se bočejo delavci izgovarjati, potegneta sable in jih začneta s ploskami biti po hrbtih. Vsi ljudje so bili nejevoljni, ko so zvedeli, zakaj so jih odgnali v zapor. Ali se tako dela red? Klubu temu, da se slišijo vedne pritožbe zoper naše redarje, se vender nič ne ukrene proti njim. Morebiti bodo te vrstice kaj koristile. Kedar bo imel čas, se zopet oglasi, če mu bode dovolili prostor v listu
Nevesekdo.

Domače stvari.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je darovala povodom poroke g. Stibernika domoljubna družba, zbrana pri gosp. Hausenbichlerji v Žavci, 7 forintov. Častiti družbi ter pošiljatelju, g. Ljudevitu Hudoverniku — mestnemu kapelanu v Celji — presrečna zahvala.

— (Deželni odbor kranjski) je imenoval dr. E. Klimek-a, sekundarija v tukajšnji bolnici, okrožnim zdravnikom na Bledu.

— (Irredenta ne miruje.) Povodom razpusta društva „Pro Patria“ demonstrirali so Italijani Tržaški še isti dan. V prostorih društva „Unione ginnastica“ svirali so razne demonstrativne komade. V noči dne 18. t. m. pa so se znosili nad cesarskimi orli na nabiralnicah pisem po raznih delih mesta.

— (Narodni papir.) Razprodajanje vizitnic, naznanilnih kartonov, pisemskega papirja in zavitkov iz zaloge „Krajcarske družbe“ za Narodni Dom je prevzel tudi bukvozev in knjigotržec gosp. Gerber na Kongresnem Trgu.

— („Brusa“) izšla je 14. števil. Vsebina: Iz Henrika Heine-ja poezij. — Premišljevanja Izidorja Muzloviča. — Plemenita osveta. — Ka-li? — Gospod profesor Gratzky. — Dopisi. — Dobro se je izvil. — „Neue Freie Presse“. — Incognito. — V šoli. — France Maričen. — Ferdinand v kopeli. — „Slovenski Dom“. — Drobiž. — Telegrami itd.

— (Za zgradbo novega gledališča) oddal je deželni odbor dela na podlagi došlih mu ponudek tako: 1.) Zidarska in tesarska dela (72.000 gld.) tvrdki Tönniesovi; 2.) kamnoseška dela (12.000 gld.) konzorciju, obstoječemu iz gg. Srečko Toman, Peter Toman, Alojzij Vodnik in Vinko Čamernik. 3.) Kleparska dela (6000 gld.) gg. Srečkotu Nollju in Jos. Stadlerju. 4.) Traverse in železnino (5000 gld.) E. Hammerschmidt. Delo se ima takoj pričeti.

— (Matura) na tukajšnji c. kr. višji gimnaziji vršila se je od dne 12. do dne 22. t. m. Delalo jo je v a-oddelku 30, v b-oddelku 33 kandidatov. V a-oddelku je napravilo 5 kandidatov maturo z odliko, 14 jih je bilo aprobiranih, 9 jih je palo na dva meseca, 2 pa na jedno leto. Z boljšim vapehom pa so delali abiturijenti v b-oddelku. Z odliko jih je napravilo 11, aprobiranih je bilo 18, dva bosta ponavljala čez dva meseca iz jednega predmeta, dva pa čez leto dni.

— (Himen.) Zaročil se je v soboto 19. t. m. gospod Anton Lokar, vrli narodnjak in strojar v Ajdovščini z gospodično Marijo Hmelakovo z Lokavca.

— (Izkopavanja v barji.) Grof Attems s Štajerskega začel je pred nekoliko dnevi razkopavati in presledovati nekdanja mostišča (Pfahlbauten) v Ljubljanskem barji in z najdenimi predmeti napolnil nekda že dva zaboja. Gosp. grof ima izvestno dovoljenje, da sme izkopavati, a zdi se nam vender, da bi ne bilo neumestno, ko bi se skrbelo, da bi posebno znamenite najdbe ne šle iz dežele. Sicer se utegne zgoditi, da bodo drugej imeli lepše predmete, nego mi, ki smo na lici mesta. Kakor smo čuli, našle so se 1876. l. na mestu nekdanjih mostišč tri človeške lobanje in jedna čeljust, a kam so prešle, nam ni znano. Le toliko čujemo, da jih v našem muzeji ni. In te lobanje bile se gotovo izredno znamenite!

— (Eksekutivni odbor jubilarne gospodarsko-šumarske izložbe v Zagrebu.) doposlal nam je glavni program in „občenite ustanove“ za rečeno razstavo, ki se bode otvorila dne 15. avgusta in trajala do 29. septembra 1891. Razstava bode v proslavo petdesetlet-

nice hrvatsko-slavonske kmetijske družbe, glavni namen pa jej je, da domači in inostranski svet spozna gospodarske in gozdarske proizvode hrvatske in da se s tem pospešuje gospodarstvo naroda. Oglasila za to razstavo se imajo doposlati najkasneje do 31. marca 1891, vsa oglasila in napisi imajo biti hrvatski. Stalna (permanentna) razstava obsejala bode poljske pridelke, vinarstvo, pivničarstvo, sadjarstvo, vrtnastvo, čebelarstvo, svilgojstvo, ribarstvo, gospodarsko graditeljstvo, hišno obrt, gozdarstvo, lov in rudarstvo, začasna razstava pa živinorejo, vrtnarstvo, ovočje in grozdje. Z razstavo združena bode loterija. Dobitki bodo določeni iz razstavljenih predmetov.

— (Bosensko-hercegovski vojaki na Dunaji.) Ob priliki cesarjevega rojstvenega dne 18. avgusta, bodeta prvokrat defilirala pred cesarjem dva batalijona bosensko-hercegovska, namreč Serajevski (števil. 1.) in Mostarski (števil. 4.) Pripeljala se bosta s posebnim parobrodom do Trsta, od tam pa po železnici na Dunaj, kjer se bodeta udeležila praznovanja rojstvenega dne cesarjevega ter vsak po jedenkrat tudi na straži v cesarskem dvoru.

— (Iz zavarovalnih krogov.) Kakor se poroča, sklenila so vodstva zasebnih zavarovalnih družeb, da ustanove posebno bolniško zavarovalno društvo za svoje uradnike, ker so tedenski zneski, katere plačujejo splošne bolniške blagajne pre nizki, da bi ž njimi moge shajati osebe, nahajajoče se v boljih socijalnih odnosih. Pravila za to novo društvo so že skoraj gotova ter se bodo v kratkem predložila v potrjenje.

— (Iz Trsta) se nam piše: Dne 13. t. m. bil je v Skednji delavski shod. Navzočnih je bilo nad 150 slovenkih delavcev. Shod otvoril je kurjač gosp. M. Samec, poudarjajoč vzbujanje mej slovenskimi delavci. Dal je potem besedo mlademu govorniku krojaču Andreju Klemenčiču, ki je kritikoval neslogo mej delavci in obširno in dobro razpravljal težnje delavcev, ki hočejo postavnim potom doseči svoje pravice. Delavski shod, ki se je veskozi vršil v slovenskem jeziku in lepem redu, vsprejel je naposled soglasno resolucijo, po kateri bi bilo odraslim delavcem delati normalno le osem ur na dan in bi se delavcem morala dati tudi volilna pravica. Na predlog delavca Krečiča sklenilo se je tudi: Odbor naj skrbi, da se ustanovi list, ki bi izključno branil delavske koristi in izhajal dvakrat na mesec.

— (Po Bosni in Hercegovini) potujeta v poučno-zabavne svrhe gospoda Barabant, upravitelj iztočne železnice francoske, in Dormoy, višji inženir državnih rudnikov francoskih. V Mostar pa je došel prešli teden iz Metkoviča stotnik japonskega cesarja Takesa Thamane. Tudi njegovo potovanje ima namen proučavati narodne običaje v teh deželah.

— (Ruska vojnoladija „Vladimir Monomah“) zapustila je po dvamesečnem bivanju v Miljah dne 20. t. m. Tržaško pristanišče,

— (Požar.) V Gorenjivasi pri Ribnici pogorelo je v noči mej 18. in 19. t. m. 13 hiš. Prostovoljno gasilno društvo iz Dolenje vasi je hitro prišlo na pomoč in z vstrajnim delom omejilo požar.

— (Koliko Ljubljana v enem letu potrebuje.) V preteklem letu 1889. upeljalo se je v Ljubljano in zadacalo: 19.080 hl vina, 1195 hl vinskega mošta, 65 hl sadnega mošta, 16.238 hl piva, 3712 volov, 8310 telet, 2734 ovac, 2297 jagnjet, 196 prašičkov, 7403 prašičev. Dalje 540 kv svežega in suhega mesa, 17.247 gosij in rac, 44.628 parov kokošij, 260 srn in divjih koz, 1885 zajcev, 261 kl črne divjačine, 107 fazanov in divjih petelinov, 286 gozdnih jerebic in kljunačev (sluk), 5052 kl žlahtnih rib, v olje uloženih sardin in sardel, 5052 kl klinov in navadnih morskih rib, 15.989 kl polenovk, 990 hl octa (kisa), 1599 kv riža, 50.471 kv moke, 4809 kv ovsa, 29.247 kv sena in otrobov, 281 kv zelenjave, špargljev in zelenega graba, 6706 kv svežega sadja, kostanja in orehov, 1157 kv suhega in ukuhanega sadja, 625 kv surovega masla, gosje masti, lojevih in družih sveč, 2671 kl tolšče, surovega loja in koščene masti, 37.485 kl svinjske masti, slanine (špeha), 38.170 kl mila, 39.823 kl sira, 1.486.608 jajec, 145.934 kl laškega, orehovega olja in petrolja, 7714 kl družega olja, 28.717 m³ trdih drv in borovega lesa, 7140 m³ mehkih drv in butarc, 197.918 kl oglja, 199.388 kv premoga.

— (Novo sejmišče v Zagrebu.) bode v kratkem gotovo, na prostorih takozvane „Zavrtnice“

nekdanjega igrališča Zagrebske mladeži. Ceste, ki bodo obdajale novi sejmski trg uredile se bodo tako, da bodo služile tudi za jezdece in bicikliste. Ves prostor meri preko 25 oral in ga je kupilo mesto za 49.121 gld. Začasno prirejenje stalo bode kacih 6000 gld. Zahodnji del namenjen je za vsakdanjo prodajo deželnih pridelkov, lesa itd. ter za nameščenje raznih kolib. Ostali prostor pa bo razdeljen na posamične oddelke, katere bodo ločile široke ceste. Prostora bode tam prilično za 8000 glav goveje živine, 2000 telet, 4000 prašičev, 2000 konj, in 3000 raznih voz. Na severni strani bode se zgradila začasna koliba za tehtnico, tržni komisariat in redarstveno ekspozituro, pozneje pa se bode zgradilo definitivno poslopje v to svrhu.

— (Na mediciničnem in blazničnem oddelku deželne bolnice v Ljubljani) oddati je služba sekundarija. Prošnje naj se pošljejo vodstvu deželnih dobrodelnih zavodov v Ljubljani do 16. avgusta t. l.

— (Razpisana) so: Mesto okrajnega glavarja v politiški upravi na Kranjskem, začasno, eventualno mesto vladnega tajnika, okrajnega komisarja in vladnega koncipista. Prošnje do 10. avgusta t. l. — Pri deželne vlade računskem oddelku v Ljubljani razpisano je mesto računskega asistenta. Prošnje do 20. avgusta t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 22. julija. Kralj Aleksander in bivši kralj Milan odpotujeta jutri zjutraj za več tednov v Niš. Protić ja bode spremljal. Ristić pojde v Vranjo, kamor je Belimarković že odšel.

Kolonj 22. julija. „Kölnische Zeitung“ javlja: Porta neče dati zadoščenja za umorjenega srbskega konzula Marinkovića v Prištini. Tudi zahtevo za odškodnino vdovi je odklonila.

Kristijanija 22. julija. Mesto Hammerfest v nedeljo po noči večinoma pogorelo. Škoda ceni se na pet milijonov kron.

London 22. julija. „Standard“ javlja iz Šangaja, da so v Kitaji bile velikanske povodnji. Okolu Pekinga je vse pod vodo, brez števila ljudij je potonilo.

London 23. julija. Kongresu za mirovna nadsodišča predložila se je resolucija, da bi se sklenile pogodbe, po katerih bi bili narodi vezani, pojavljajoča se nasprotstva predlagati rabsodiščem.

Madrid 22. julija. Uradni telegram iz Malage javlja iz Melile: Arabci streljali so na majhen oddelek španske konjice. Jeden konj ranjen. Oddelek španskih vojakov šel je na pomoč in ščitil povratek konjikov.

Razne vesti.

* (Z ruskega dvora.) Iz Peterburga javlja se, da se bode skoro v ruski cesarski hiši vršila zanimiva zaroka. Najstareja hči cesarjeva, velika kneginja Ksenija, zaročila se bode s svojim bratrancom velikim knezom Aleksandrom Mihajlovičem. Navzlic bližnjemu sorodu privolil je car v to zvezo, ker je ženitev iz ljubezni. — Ruski car odprl bode letos osebno veliki svetovnoznani sejm v Nižnem Novgorodu. — Ruski prestolonaslednik pa se poda te dni k razstavi v Kazan.

* (Nov vodovod na Dunaji.) Vsled zjedinenja Dunajskih predkrajev z Dunajem v jedno veliko upravno celoto, nastala je potreba, da se tudi na te raztegnejo vse one ugodnosti, katere podaja Dunaj svojim prebivalcem, mej katere spada v prvi vrsti dobra pitna voda. Nameravajo torej pomnožiti že obstoječe vodovode z novim takozvanim „Tiefquellen-Wasserleitung“ iz Dunajskega Novegamesta. Neko angleško društvo prevzelo je bajé financiranje te zadeve, ki je s tem zagotovljena, kakor se poroča.

* („Pester Lloyd“) odzvet debit.) Srbski minister notranjih zadev odzvel je poštni debit „Pester Lloyd“ zaradi tega, ker piše neprijateljski proti srbski vladi.

* (Simpatije francosko-ruske) pokazale so se, kakor pri vsakej ugodni priliki, tudi ko so nedavno praznovali v Peterburgu živeči Francozi spomin razrušenja Bastilje. Francoska stanovanja bila so okrašena z ruskimi in francoskimi zastavami in pri slavnostnem banketu, na kateri so bili povabljeni odličnejši ruski književniki in novinarji, vsprejeta je bila z burnim navdušenjem zdravica necega Francoza ruskemu carju in Rusiji. Isto tako bila je vsprejeta zdravica „simpatijam, katere Rusi gojé proti Francoski, ter onemu naravnemu in iskrenemu čuvstvu, ki ga francoski narod izkazuje ruskemu orjaku.“ Na te besede zakličejo vsi: Živela

Rusija! godba pa zaigra rusko himno, katero so vsi poslušali stojé. Berolinski listi pišejo nekako zlobno o tem proslavljenju.

* (Bolgarski beguni.) Kakor poroča Beligranski „Dnevni list“ množé se beguni v bolgarski vojski, ubežali so mnogi častniki in vojaki, ter je bolgarska vlada dala ustreliti dne 17. julija 40 vojakov, kar je v zvezi z zaroto Panice. Govori se tudi, da so zasledili novo zaroto.

* (Predrzen tat.) Pretekli petek zgodila se je jako predrzna tatvina na Dunaji. Pri belem dnevu razbil je nek človek na „Mariahilferstrasse“ s pestjo veliko stekleno okno juvelirske prodajalnice ter pograbil več razstavljenih stvari, s katerimi je hotel pobegniti. Že prej oglašil se je, prošéč miloščine v prodajalnici, a ni bil zadovoljen z malim darom, katerega so mu hoteli dati. Bliščeti kamni in zlatina zmešali so ga tako, da je s krepkim udarcem razdrobil šipo in s krvavečo roko pograbil, kar je mogel ter pobegnil. Mnogo stvari pa je padlo na ulico. Kondekter mimo vozečega tramvaja bil je prvi, ki je zgrabil tatu, katerega so odvedli na policijo.

* (Srebrne, zlate in dijamantne poroke.) Po statističnih podatkih se je konstatovalo, da 10% zakonskih dvojic učaka petindvajsetletnico, iz mej tisoč jedna dvojica petdesetletnico, na deset tisoč jedna šestdesetletnico svoje poroke.

* (Na grobu svojega deteta) ustrelila se je na Dunaji pretekli četrtek Anka F. mlada soproga necega hotelskega tolmača. Nesrečna žena bila je po smrti svojega deteta neprestano razburjena, pohajala vsak dan na njega grob ter pogosto izraževala željo, da bi najraje počivala poleg svojega ljubimca.

* (Prav madjarsko.) Kakor poroča Zaderski „Narodni list“ pripeljali so dne 13. t. m. na Lloydovem parobrodu iz Dalmacije na Reko dva človeka imenom Mustafa Berkič in Sali Ošik, rodom iz Hercegovine, ki sta umobolna. Nesrečneža nastanili so v redarstveno ječo, kakor kake zločince, in drugo jutro odpeljala sta ju dva orožnika in jeden redarstven stražar v Budimpešto, kjer so jih oddali v blaznico.

* (Boj tihotapcev in carinarjev.) Iz Carigrada se javlja, da se je preteklo sredo vršil velik boj pri Beicosu nasproti Terapiji. Carinske uradnike, ki so z 10 žandarmi zaplenili tri konje, obložene z vtihotapljenim tabakom ter jih hoteli odgnati, napadlo je 25 oboroženih tihotapcev na konjih. Pri prvem strelu pobegnili so žandarmi ter pustili carinske uradnike same, od katerih sta bila dva ubita, ostali pa teško ranjeni. Dva oddelka konjice poslala sta se pozneje za pobeglimi tihotapci.

* (Trinajst ribških ladij) utopilo se je pri zadnjih viharjih na obalah francoskih v obližji Orkadskih otokov, ter je poginulo 51 oseb.

* (103 dnij se je postila.) V Allentownu v Pennsylvaniji je pod zdravniškim nadzorstvom ženska, katera se je do 12. t. m. postila že 103 dni. Tu gre namreč za veliko stavo. Stanje postilke je še le 103. dan postalo kritično, ker jo je začela viti božjast in so se jej začele po tilniku prikazovati temnorudeče pege. Zadnjih 14 dnij postilka niti vode ne pije.

* (Eksplozija v telegrafnem uradu.) Pretekli petek dogodila se je v glavnem uradu „Western-Union-Telegraf-Company“ v Novem Yorku v sobi za električne baterije eksplozija, vsled katere je popolnoma pogorel gorenji del poslopja, tudi urad „Newyork Associated-Press“ bil je uničen, škoda iznaša 250.000 dolarjev.

* (Devetkrat poročena.) Kdo bi se ne mogel ločiti, če se more gospa Weston?! Ta dama je v poslednjih 8 letih bila devetkrat poročena in njen prvi in poslednji mož je bil gospod Weston. Bil je tudi njen drugi, tretji, četrti, peti, šesti, sedmi in osmi mož. Srečna dvojica bila je prvokrat poročena v cerkvi metodistov, drugokrat v katoliški cerkvi v Dublinu, tretjkrat jo je poročil na krovu ladije anglikanec, nadalje jo je poročil kraptist, unitarec, svedenborgijanec, presbitarijanec, spiritualist in državni uradnik. Gospod Weston še ni bil zadovoljen in je hotel, da bi ju še poročil kongregacionalist.

Signuren zdravilen uspeh. Vsem, kateri trpé vsled zapretja ali slabega prebavljenja, napenjanja, tiščanja glavobolja, pomanjkanja slastij do jedij in drugih slabostij, pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Skatljica 1 gld. — Vsak dan ga razpošilja po pošttem povzetji A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 4 (55—9)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Listneca upravnistva: Gospod J. K. v St. J.: Oprostite pomoto! l. . . zdaj pl. do 11. septembra 1890. — Gospod P. F. v P. Vse v redu. Hvala!

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Tuji:

22. julija.

Pri Slonu: Rafael, Grünhut, Eifler z Dunaja. — Pl. Albori, Aquirolli iz Trsta. — Pl. Stieber, Kavan iz Prage. — Brodjozin iz Zagreba. — Gejer iz Beljaka. — Pogačnik iz Cerknice. — Pirnik iz Serajeva. — Holzinger iz Gradca.

Pri Malič: Rubin, Rom, Menkes, Tomasi, Dratsch, Fiala, Fischer z Dunaja. — Windt iz Prage. — Csanady, Hoehringer iz Budimpešte. — Carlebach iz Frankobroda. — Pl. Scarpa Wurmb z Reke. — Novak iz Serajeva. — Sittig iz Radovljice.

Pri bavarskem dvoru: Grassmuth s hčerjo, Paulin, Fritzi iz Trsta.

Pri južnem kolodvoru: Herdlicka z Dunaja. — Goljevšek iz Gorice. — Mix iz Draždan. — Scheriau iz Trsta. — Augenetter iz Gradca.

Umrli so v Ljubljani:

21. julija: Rozalija Klopčič, posestajkova hči, 17 let, Florjanske ulice št. 24, za jetiko.

22. julija: Franca Lampel, paznikova hči, 19 let, Tržaška cesta št. 19, za Brighthovo boleznijo. — Ivan Fabian, delavec, 40 let, Hrenove ulice št. 15, za jetiko. — Karolina Milek, učiteljica, 38 let, Žabjak št. 6, za jetiko. — Marija Vidic, delavka, 26 let, Poljanski trg št. 5, za srčno hibo.

23. julija: Ivan Žagar, delavčev sin, 7 mesecev, Streliške ulice št. 11, za katarom v želodci.

V deželni bolnici:

21. julija: Marija Mittag, delavka, 28 let za jetiko.
22. julija: Liza Kus, gostija, 63 let, za emfizomom.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
22. julija	7. zjutraj	737.9 mm.	14.4° C	sl. vzh.	obl.	1.00 mm.
	2. popol.	738.4 mm.	18.3° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	736.7 mm.	14.0° C	sl. vzh.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 19.6°, za 4.0° pod normalom.

Dunajska borza

dné 23. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

		včeraj	—	danes
Papirna renta	gld.	88.45	—	gld. 88.45
Srebrna renta	—	89.60	—	89.70
Zlata renta	—	109.05	—	109.10
5% marčna renta	—	101.15	—	101.25
Akcije narodne banke	—	985	—	982
Kreditne akcije	—	305	—	304.90
London.	—	116.25	—	116.25
Srebro	—	—	—	—
Napol.	—	9.21 1/2	—	9.21
C. kr. cekini	—	5.52	—	5.52
Nemške marke	—	56.85	—	56.85
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132	gld. 50 kr.	
Državne srečke iz l. 1864	100	176	50	
Oggerska zlata renta 4%	—	102	15	
Oggerska papirna renta 5%	—	100	10	
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121	50	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	115	—	
Kreditne srečke	100 gld.	195	50	
Rudolfove srečke	10	19	50	
Akcije anglo-avstr. banke	120	154	75	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. . .	218	50		

Zahvala.

Za mnoge dokaze presrečnega sočutja mej boleznijo in ob britki izgubi najinega presrečno ljubljene sina

JOSIPA SMOLE-TA

in za jako veliko udeležbo pri pogrebu izrekava svojo najprisrčnejšo zahvalo.

Zlasti pa se zahvaljuje gg. udom krajnega šolskega sveta Dol. Logaškega, sl. vodstvu Dol. Logaške šole, visokočastiti duhovščini, pokojnikovim šolskim tovarišem za glnljivo žalostinsko petje in darovani venec, rodbinam Pavla in Ivana Grudna iz Jeličnegavra pri Idriji in Frana Arkota iz Dol. Logateca za prekrasne darovane vence.

Dolenji Logatec, dne 22. julija 1890.

(563)

Josip in Terezija Smole.

Zavarovalna družba za življenje išče spretnega zastopnika za Kranjsko pod jako ugodnimi pogoji. Ponudbe s primareferencami pošiljajo naj se pod „Vertreter 1171“ na Annoncen-Expedition A. Hirschfeld v Trstu. (564—1)

Zahvala

zavarovalni družbi na življenje

„THE GRESHAM“ v Londonu.

Najina pokojna mati bila je pri gorenji družbi za znatno glavnicu v našo korist zavarovana.

Po njeni smrti je generalni zastopnik v Ljubljani gospod Guido Zeschko izplačal omenjeno glavnicu, ne da bi bil kaj utrgal.

Javno izrekajoč svojo najiskrenejšo zahvalo, priporočava ta zavod slednjemu, ki hoče zavarovati rodbino svojo proti vsem slučajem.

Na Vranjskem pri Celji, dne 19. julija 1890.

(565)

Karol in Leopold Schwentner.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

izšla je knjiga:

Razne pripovedke.

Najgrozovitejša muka peklena. Spisal Catulie Mendès; prevel Vink o. — **Ulomci.** Spisal Sevnican. — **Silvestrov otročiček.** Kalifornska povest. Spisal Bret Harte; poslovenil Vink o. — **Uničeno življenje.** Češki spisal Stroupežnický; preložil Vink o.

Na cesarja Josipa trgu.

Traber-jev

svetovnoznani in odlikovani

MUZEJ.

Odprt je vsak dan od 8. ure zjutraj do 10. ure zvečer. Ob torkih in petkih od 2. ure popoldne dalje samo za dame. (566—3)

Ustopnina 20 kr., za vojake in otroke 10 kr.

Prvo žrebanje
14. avgusta.

Komad
samo 1 gold.

Prvo žrebanje
14. avgusta.

Srečke Dunajske razstave.

2 glavna dobitka 50 000 gold. vrednosti.

vsak po

Vsaka srečka veljavna za obe žrebanji.

Drugo žrebanje 15. oktobra.

Srečke po 1 gold.

Uprava razstavine loterije Dunaj, Rotunda.

V Ljubljani prodaja srečke C. C. MAYER.

(505—27)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.